

*Viceamiral
Mihai PANAIT*

*ȘEFUL STATULUI MAJOR AL FORȚELOR
NAVALE*

MODELUL ANTECESORILOR - OMAGIU GENERALULUI PAUL TEODORESCU LA 135 ANI DE LA NAȘTERE

Atunci când îi privești în fotografiile de epocă sau pe ecran, în puținele role de film păstrate, unii dintre ofițerii români nu par să fi avut destinul omului obișnuit, sau, cel puțin, începutul acestuia. Nu ți-i poți imagina copii, năzdrăvani și puși pe șotii, ci ai sentimentul că s-au născut direct maturi, cu tot bagajul de cunoștințe și cu toată experiența lor gata acumulate, sosiți pe lumea aceasta cu unicul scop de a pregăti oameni capabili într-un domeniu deopotrivă frumos și greu prin provocările pe care le implică oricum, protejarea și apărarea țării. Generalul adjutant Paul (Pavel) Teodorescu se numără printre aceștia. Și tocmai fiindcă societatea românească trece printr-o perioadă în care simte o criză acută de modele, se cuvine să remarcăm că în acest an se împlinesc 135 de ani de la nașterea generalului Paul Teodorescu, una dintre cele mai strălucite figuri militare ale României.

Incontestabil unul dintre generalii de elită ai Armatei României, generalul Teodorescu și-a afirmat pe deplin atât calitățile profesionale, cât și personalitatea plurivalentă, între cele două războaie mondiale, perioadă considerată de maxim avânt al dezvoltării oștirii. Facem dovada acestei afirmații printr-o modestă enumerare a celor mai importante funcții deținute, totodată observând și valențele de dascăl în calitatea de comandant al Școlii Superioare de Război. El a fost artizan al construcției noului campus pentru învățământul superior militar, diplomat, subsecretar de stat la Ministerul Apărării Naționale și ministru al Aerului și Marinei, o instituție special concepută ca parte a definirii noii doctrine militare a României după Primul Război Mondial.

Privit ca al treilea ctitor al Mănăstirii Dintr-un Lemn, cel puțin în conștiința viețuitorilor mănăstirii, după Matei Basarab și Constantin Brâncoveanu, generalul a adăugat la toate acestea o activitate științifică laborioasă, răsplătită cu premiul „Gheorghe Lazăr” de către Academia Română, al cărui membru corespondent a și devenit, dar și cu statutul de membru titular al Academiei de Științe din România.

Un interes aparte, cum e și firesc, ne suscită activitatea sa strâns legată de soarta Marinei Militare a României, în perioada în care destinele ei au fost ghidate de un minister al armelor de elită, Ministerul Aerului și Marinei. Aflat în fruntea acestuia, generalul Paul Teodorescu a fost artizanul unor mari realizări în ceea ce privește dezvoltarea armeei Marine. Toate aceste evenimente memorabile, intrarea în dotare a unor nave precum motonava „Transilvania”, șalupele „Albatrosul” și „Pescărușul” sau deschiderea bazei navale a Societății „Salvamar”, au confirmat pașii semnificativi făcuți de autorități pentru susținerea navigației românești.

În direcția întăririi flotei militare a României, sfârșitul anilor `30 a marcat intrarea în dotare a navei-școală „Mircea”, construită în Germania, și a puitorului de mine „Amiral Ioan Murgescu”. Recunoscător înaintașilor, în cuvântarea ținută la sosirea în țară a navei „Mircea”, la 17 mai 1939, generalul Teodorescu a rememorat serviciul îndelungat adus de predecesorul lui „Mircea”, prima navă-școală, achiziționată în 1882 din Marea Britanie.

Nu mai puțin importantă a fost lansarea la apă a primei nave de război moderne, prima construită în România la Șantierul Naval Galați cu material asigurat de Uzinele Metalurgice Reșița, puitorul de mine „Amiral Ioan Murgescu”, la data de 14 iunie 1939. Una dintre cele mai moderne nave care au participat la cel de Al Doilea Război Mondial în Marea Neagră, puitorul de mine a însemnat conjugarea tuturor eforturilor financiare și tehnice ale României, așa cum arăta în discursul ținut la botezul navei: *„Se arată măsura puterilor noastre în domeniul construcțiilor navale. Inginerul român*

se dovedește ca un bun constructor de nave de război și foarte adaptabil la o tehnică nouă”.

Alături de așezarea pietrei de temelie a portului de la Tașaul, la 15 august 1939, acțiunea de dotare cu vedete torpiloare din Marea Britanie subliniază ferm contribuția generalului Paul Teodorescu la întărirea forței de luptă a Marinei României, atât de necesară pentru apărarea coastelor țării în cea de-a doua conflagrație mondială.

Și o voi conchide citându-l tot pe generalul Teodorescu: *„Toate acestea dovedesc în mod neîndoios o stare de înflorire pe care Marina Română nu a cunoscut-o niciodată”.*

Grija pe care le-a purtat-o marinarilor și aviatorilor de-a lungul activității sale a depășit planul material, transpunându-se în plan spiritual în asigurarea unui loc de închinare și pomenire a acestora. Astfel, Mănăstirea Dintr-un Lemn, de ale cărei lucrări de restaurare s-a îngrijit generalul Teodorescu în perioada 1938-1940, și la care au lucrat inclusiv militari din cele două arme, a devenit un adevărat loc de pelerinaj pentru membrii celor două categorii de forțe.

Ca o continuare firească a eforturilor generalului, dar și din dorința de a prezerva conexiunea de netăgăduit între fapta de arme și credința creștină, Arhiepiscopia Râmnicului, Statul Major a Forțelor Navale, Statul Major al Forțelor Aeriene, Universitatea „Ovidius” din Constanța și Serviciul Istoric al Armatei au susținut și realizat înființarea Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”, cu sediul la Mănăstirea Dintr-un Lemn.

Catalizatorul acestei realizări a fost fără doar și poate, domnul prof. univ. dr. Valentin Ciorbea, care nu s-a oprit aici, ci a pus bazele Revistei Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „Generalul Paul Teodorescu”, care la propunerea domniei sale, a primit un nume extrem de sugestiv pentru ambele dimensiuni, atât cea militară, cât și cea creștină: „Misiunea”.

Și iată, se împlinesc 10 numere de când militari cu preocupări de cercetare științifică, arhiviști, fețe bisericești, profesori, muzeografi, bibliotecari ș.a. publică materiale de valoare incontestabilă în conexiune directă cu tema revistei, rezultat firesc al Conferinței științifice organizate anual de către Centru.

Salutăm eforturile celor care au dus la îndeplinire acest frumos demers asigurând continuitate în planurile antecesorilor și urăm „La mulți ani!” Revistei „Misiunea” la apariția cu numărul 10, viață lungă și fructuoasă Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „Generalul Paul Teodorescu”, lumină și pace locașului domnesc al Mănăstirii Dintr-un Lemn, întru cinstirea a ceea ce au toate în comun: generalul Paul Teodorescu!